

Clusone

REISVERSLAG - Deurnes Mannenkoor

27 juni t/m 3 juli 2000

Uit meer dan 300 aanmeldingen werden 25 koren buitenlandse koren gekozen om samen met 25 Italiaanse koren en folkloristische groepen het 6^e festival Internazionale Dei Cori luister bij te zetten. De organisatie was in handen van Coro Idica uit Clusone (Bergamo). 22 Zangers vergezeld van een zestal dames gingen per trein naar Italië. Van Deurne naar Venlo, van Venlo naar Keulen en dan met de slaaptrein naar Milaan. En als laatste van Milaan naar Bergamo. Hier snel de bus in en dan op naar Clusone. Gedurende de reis waren alle zangers voorzien van een oranje shawl ten teken dat wij achter ons Oranje-elftal stonden. Want het EK voetbal liep deels parallel met het festival. Bedenk dat Oranje de halve finale moest spelen tegen uitgerekend Italië en dan weet je precies hoe de verhoudingen lagen in Italië. Het werd de wedstrijd van de gemiste strafschoppen en dat moesten wij als koor allemaal incasseren in den vreemde. Maar daar komen we nog even op terug.

Toen we op woensdagochtend rond de klok van negen uur in Bergamo arriveerden stond daar ons aller Nely Brignoly -Tol te wachten in gezelschap van Ivana en Remo, de twee andere gidsen. Het werd een hartelijk weerzien met Nely. Rond de klok van 10.30 uur werden we officieel ontvangen in het stadhuis van Clusone door de voorzitter van de organisatie. Er stond een tafel gereed met veel lekkere Italiaanse producten, hier werd gretig gebruik van gemaakt. Als dank werd het monnikenkoor gezongen. Aansluitend werd de Nederlandse driekleur en een bord met Olanda in ontvangst genomen, dit was nodig voor de parades.

Na een kort bezoekje aan de grote tent, in het muzikale centrum van de stad werd de reis voortgezet naar hotel Albergo Alpino een stukje hoger gelegen. Hier waren we in 1992 ook te gast. De fam. Vecchio stond ons al op te wachten. We kregen een kamer toegewezen en dan was het tijd voor een lekkere lunch. De middag was vrij. Een aantal gingen lekker maffen en een andere groep ging lekker wandelen in het prachtige gebied. Jammer dat het weer niet zo erg meewerkte. Maar een kroeg is dan een goed alternatief om te schuilen. Om 19.00 uur waren allen weer present voor het diner in het hotel. De hal was inmiddels al oranje gekleurd met slingers en ballonnen. Na het diner even na achten werd koers gezet naar Clusone, er was een openingsceremonie met een aantal koren uit Clusone en het plaatselijke muziekcorps.

Tijdens dit concert leerden we Ana de vrouw van Remo, en Gerardo Zucchelli kennen. De laatste hebben we maar Jerry genoemd, hij zou ons koor vergezellen en optreden als presentator. Er werd in het Engels geconverseerd, hij wilde de inhoud van de liederen weten om ze te kunnen uit leggen aan de Italianen. Dan snel de bus in om te gaan slapen in ons hotel.

Op donderdag gingen we na het ontbijt een bustochtje maken naar het bergdorpje Boario. Na een korte toer door het mooie dorp reed de bus weer terug naar het hotel voor de lunch. Na de lunch werd er gerepeteerd. Dan uniformen aan oranje dassen om, partituren mee en dan richting Bergamo. Het leek zo kort bij maar met een file wordt het toch nog ver weg. Later dan bedoeld kwamen wij in Bergamo aan. Het was 16.30 uur toen een kleurrijke stoet

zich in beweging zette voor de parade, gade geslagen door enorm veel toeschouwers langs de straten. De oranje shawls lokten twee soorten reacties uit; gejoel of gefluit en applaus, en dit allemaal net voor de aftrap van de halve finale.

Chauffeur, en nu snel naar Verdello zodat we plaats kunnen nemen voor het scherm samen met de Italiaanse gastkoren. Het was een aparte ervaring met het brood op de schoot. Na de uitslag, Holland uitgeschakeld gingen alle oranjepulletjes meteen de tas in. Het concert zou buiten plaatsvinden maar een heel leger aan vervelende muggen zorgde ervoor dat men in een klein lieflijk kerkje ging zingen twintig meter van het podium vandaan. Ondanks het verlies tegen Italië konden we terugzien op een geslaagde avond.

Op vrijdag na het ontbijt weer de bus in om een gezamenlijke repetitie af te werken in de tent.

Op zondag wordt een er H. Mis gezongen met zo'n drieduizend zangers. Onderwijl was er een bijeenkomst van dirigenten en bestuursleden. Aansluitend werd even contact gelegd met good old Kurt Dubiński. Voor hem zongen we speciaal het door hem geschreven Madonnina dei Campelli. De hartstochtelijke omhelzing met kus van Kurt aan onze dirigent moest even geestelijk verwerkt worden. Na deze plichtplegingen ging het met de bus naar Lago d'iseo waar het lunchpakket werd uitgepakt. Na de lunch in de buitenlucht ging men per boot naar het eilandje Monte Isola. De helft zocht zijn of haar vertier op een heerlijk terrasje aan het water en de andere helft ging voor de wandeling. Kortom voor elk wat wils. De wandelgroep kwam uit bij de andere groep op het terras die onderhand het gehele terrasboekje hadden door gezongen. Om 17.00 uur weer de bus in en terug naar het hotel, omkleden, dineren en weer op pad voor het volgende optreden in het plaatsje Parre samen met enkele Italiaanse koren. Na het optreden kon men desgewenst nog even gebruik maken van een opgediend buffet. Dan vlug weer de bus en in snel naar het hotel. Het lijkt wel of de nachten steeds korter worden.

Het was weer snel zaterdagochtend. Na het ontbijt met de bus naar Clusone voor een rondwandeling door het mooie stadje. Samen met Nely en Remo werd een bezoek gebracht aan het stadhuis waar we de burgemeester en wethouders aantroffen. We kregen een exclusieve rondleiding naar het astronomisch uurwerk aan de binnenzijde van het gemeentehuis dat dateert uit 1583. Dit mocht geen enkel ander koor. Wat hebben wij toch met die gidsen??? Er was veel folklore te zien in het gemoedelijke stadje. We moesten weer afreizen naar ons hotel voor de lunch en dan weer omkleden voor een volgende optreden.

Laat er nu een bruidspaar aanwezig zijn in ons hotel. Dus wordt er spontaan een serenade gegeven. De gasten waren zeer vereerd met Vin di Pergola en het Madonnina dei Campelli.

het bruidje was tot tranen toe beroerd. Dan weer terug naar Clusone. Op een mooi ingesloten pleintje zongen we enkele liederen dit tot genoegen van vele Italianen. Daarna brachten we een bezoek aan de mooi basiliek Santa Maria Assiata. Via de kerk kwamen we in het domein van Coro Idica, het gastkoor. Zij boden ons koor een verfrissing aan. Het laatste solo optreden was aan-

staande we gingen met de bus naar Lecco, naar het wijkje Ponte San Pietro. Hier moesten we als enige koor een avondvullend optreden verzorgen na het gebruiken van een lunch in het plaatselijke schoolgebouw. Het optreden werd zeer goed ontvangen in een geweldige mooie entourage. Er werden zelfs tv opnames gemaakt door de lokale omroep.

Tot slot werden liefst drie toegiften gegeven voor een uitzinnig publiek. Na het nuttigen van een verfrissing werd de terugreis weer aanvaard. Nog een festivaldag te gaan.

Na weer een korte nacht stond een ieder om 08.00 uur gereed om te ontbijten want de volgende parade door Clusone stond op het programma. Het was wederom een kleurrijk schouwspel gadeslagen door duizenden Italianen langs de straat. Helaas werden we nog steeds geconfronteerd met de uitschakeling van onze Oranje jongens. Na de ontbinding van de schitterende optocht toog men naar de grote tent voor het zingen van de H. Mis die regionaal uitgezonden zou worden door de TV omroep van Bergamo. Na deze indrukwekkende mis met alle zangers en zangeressen was het weer lunchtijd in het hotel.

In de namiddag was het slotconcert waaraan alle koren mochten deelnemen met een lied.

Natuurlijk werd het Italiaanse Madonnina Dei Campelli gezongen, het bekende werk van Kurt Dubiensi. Er werden nog wat aandenkens uitgereikt aan de dirigenten en koren. Na dit slotspektakel waar de temperaturen in de tent waren opgelopen boven de 35 graden toog men rond de klok van zessen voor de laatste maal naar het hotel voor het slotdiner. Na dit diner werd de fam.

Vecchio ontboden in het restaurant. Zowel zij als de gidsen Nely, Ivana en Remo werden bedankt voor hun geweldige inbreng en verrast met een persoonlijke attentie.

Mochten wij ooit terugkeren dan zijn we weer van harte welkom in hun etablissement.

De zondagavond werd gezamenlijk doorgebracht in het hotel kijkend naar de voetbal finale na eerst de koffers alvast te hebben gepakt. Deze afsluitingsavond was er ook weer een om nooit te vergeten het was een apotheose van het gehele festival. Uitrusten dat doen we straks thuis wel, dit soort dagen moet je leven en beleven was het motto van de doorsnee Deurnese zanger.

De wekker gaat om ca 04.45 uur op maandagochtend. Vreselijk wat een tijd maar het moet want de bus staat gereed voor Station Bergamo. Allen waren voorzien van een lunchpakket, de rest doen we wel in de restauratiewagen richting Keulen. In Bergamo werd afscheid genomen van onze gidsen. Zij werden door het bestuur gevraagd volgend jaar in Deurne aanwezig te willen zijn als speciale gast bij het jubileum van ons koor. En dat wilden ze maar wat graag. Van Bergamo naar Milaan, van Milaan naar Keulen, van Keulen naar Venlo en van Venlo naar Deurne. Tijd genoeg om alles nog eens op een rijtje te zetten. Alle zangers die voor de eerste maal zijn mee geweest hebben nu zelf kunnen ervaren dat de ervaren reizigers gelijk hadden toen ze vertelden dat de concertreizen van het Deurnes Mannenkoor altijd iets bijzonders zijn.....

